

[Hans Knudsen.]

nem et lønmodtagerfradrag til dækning af de mange udgifter, som også deres arbejde nødvendigvis må føre med sig. Det er jo en kendsgerning, at lønmodtagerne rammes hårdere af den direkte beskatning end de skatteydere, hvis indkomster ansættes ved en opgørelse over deres formuebevægelse med tillæg af et anslået privatforbrug. Disse skønsmæssige ansættelser er det store usikkerhedsmoment i hele vort beskatningssystem. Vel er jeg klar over, at der i de senere år er sket en betydelig forbedring gennem det arbejde, som de skatte-lignende myndigheder og ikke mindst amts-ligningsinspektørerne og skatterådene udfører, men endnu slipper der meget betydelige indkomster udenom beskatningen, fordi man ikke finder frem til det sande privatforbrug hos mange skatteydere, der virkelig har et stort forbrug, og hvis indkomster ikke er kontrolable. Hvad der her undrages beskatningen, kan vel ikke gøres nøjagtigt op, men det er vel givet, at det drejer sig om meget betydelige beløb. Jeg vil gerne understrege, at denne ulighed i beskatningen ikke er og ikke kan være nogen motivering for indførelse af et særligt lønmodtagerfradrag. De 400 kr., som vi agter at foreslå i skattefrit fradrag for lønmodtagere, er blot et beskedent fradrag til dækning af de mange udgifter, som ethvert lønarbejde fører med sig. Rent administrativt er der, ikke mindst i de senere år, indrømmet en lang række af forskellige mindre fradrag, bl. a. til arbejdstøj, til ekstra forplejning under uvarslet overarbejde og til mange andre udgifter, som må sidestilles med erhvervsdrivendes nødvendige driftsudgifter. Disse fradrag har været givet ret uensartet, og de har været en betydelig belastning i det praktiske ligningsarbejde hos de lokale ligningsmyndigheder. Altfor megen kostbar tid går tabt under ligningsarbejdet, fordi der nødvendigvis må føres kontrol med, om de fradrag af denne art, der findes på næsten alle selvangivelser fra lønmodtagere, også kan godkendes som berettigede. Vi finder gennemførelsen af et sådant lønmodtagerfradrag lige så berettiget som den udvidede adgang til fradrag for forsikringspræmier. Det er ikke hensigten at begrænse de fradrag, der hidtil har været gældende. Hvis man efter de regler, der nu følges, opnår fradrag, der overstiger de 400 kr., må der blot som hidtil kræves specifikation og eventuelt dokumentation for udgifterne, men ved at der fastlægges et mindstefradrag på 400 kr., vil der kunne

ske en betydelig forenkling i ligningsarbejdet.

I den skriftlige redegørelse for det forelagte lovforslag anslår den højtærede finansminister provenutabet ved forøgelse af forsikringsfradraget fra 400 kr. til 600 kr. til ialt 20 mill. kr. for statskassen og den fælleskommunale udligningsfond. Ved de forslag, som vi agter at stille, vil dette provenutab naturligvis blive større, men der er vel ikke tvivl om, at der også i år må kunne påregnes en stigning af indkomsterne, der formentlig ikke alene vil kunne dække de 20 mill. kr., som den højtærede finansminister regner med i sit forslag. Skulle dette imod forventning ikke blive tilfældet, må der senere tages stilling her til. Vi skal jo iøvrigt i udvalget også drøfte den kapitalvindingsafgift, som det ærede medlem hr. H. C. Hansen for kort tid siden henlede den højtærede finansministers opmærksomhed på, og som den højtærede finansminister også har givet tilsagn om at tage op til nærmere forhandling.

Må jeg til slut samle de betragtninger, jeg her på mit partis vegne har gjort rede for, i følgende punkter:

1) Vi giver tilslutning til de foreslåede børnefradrag. 2) Vi tilslutter os en ajourføring af nedslagene til rentemodtagerne og de 65-årige. 3) Vi tilslutter os ændringen af aldersgrænsen for skattepligtens indtræden for hjemmeverørende børn. Derudover må vi 4) foreslå et særligt fradrag for pensionsforsikring og arbejdsløshedsforsikring udover det almindelige forsikringsfradrag, 5) foreslå, at der gives adgang til fuldt fradrag for kontingent til fagforeninger og arbejdsgiverforeninger, og endelig 6) foreslå, at der gives et lønmodtagerfradrag på 400 kr.

Med disse bemærkninger skal jeg på mit partis vegne give tilsagn om en velvillig behandling i det udvalg, der bør nedsættes.

Edvard Sørensen: Det er jo ikke mange nye ting, der findes i det lovforslag, vi behandler, og det er ganske naturligt, at det er sådan. Det ville ikke være rimeligt gennem ligningsloven at sætte altfor mange lapper på det gældende skattesystem, og de fleste her i tinget erkender, at det, der tiltrænges, er en gennemgribende ændring af hele vor skattelovgivning. Det ville være et nyttigt arbejde at nedsætte et politisk udvalg til at gennemgå den materialesamling, som skattelovskommissionsbetænkningen er, og forsøge at finde ud af, om der var ting, som der kunne blive enighed om, eller om